

WYMAGANIA EDUKACYJNE NA OCENY ŚRÓDROCZNE I ROCZNE

PRZEDMIOT: Religia
KLASA: VIII

Lekcja/ dział	Wymagania na ocenę				
	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
	Uczeń:				
I. Zdobywam świętość	<ul style="list-style-type: none"> wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2): miłość i miłosierdzie, wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3), definiuje pojęcie „łaska Boża”, wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga (A.3.1), wymienia warunki i sposoby przyjęcia przez człowieka łaski Bożej, wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), wymienia osoby, które dawały świadectwo życia duchem ośmiu 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle wezwania Bożego (C.10.5), opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1), uzasadnia, dlaczego nie można się zatrzymać w dążeniu do świętości. przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w <i>Kazaniu na górze</i> (A.13.8), interpretuje przykazanie 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia etapy życia Jezusa w dążeniu do zbawienia człowieka, podaje przyczyny, dla których bogaty młodzieniec nie potrafił zrealizować planu przemiany swojego życia, wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia, charakteryzuje, na czym polega współpraca człowieka z łaską Bożą, wyjaśnia, na czym polega świętość życia według ośmiu błogosławieństw, 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje tekst biblijny o miłości Boga do człowieka jeszcze przed jego narodzeniem, interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu, uzasadnia, że życie według ośmiu błogosławieństw jest realizacją nowego przykazania miłości, wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat. 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje działanie Jezusa jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata, wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin jest odpowiedzialny za wiarę innych.

	<p>błogosławieństw,</p> <ul style="list-style-type: none"> •charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11) podczas wesela w Kanie Galilejskiej, •wymienia miejsca objawień Matki Bożej, •podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne, •uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3). 	<p>miłości Boga i bliźniego w świetle <i>Nowego przykazania</i> (C.10.1),</p> <ul style="list-style-type: none"> •uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4), •uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym (C.9.3). 	<ul style="list-style-type: none"> •przycacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich, •uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata, •uzasadnia, dlaczego pokój na świecie jest uzależniony od więzi człowieka z Bogiem. 		
<p>II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina</p>	<ul style="list-style-type: none"> •wymienia sposoby Bożego objawienia: w słowie Bożym (A.5.1), •wyjaśnia, dlaczego należy przyjąć miłość Jezusa i odpowiedzieć na nią, •podaje prawdę, że w Biblii Bóg kieruje swoje słowa do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie, •wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), które spotkały Boga przez czytanie Biblii, •charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1): Kościół jako wspólnotę wspólnot, •wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), •identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) – Mojżesz, 	<ul style="list-style-type: none"> •opisuje skutki pójścia za Jezusem, •ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), •podaje zasady indywidualnej lektury Pisma Świętego i uzasadnia jej wartość (A.10.7), •uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową. •przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła (E.1.2), na przykładzie biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty, •wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym, •przycacza wątki, tematy i postaci z Nowego 	<ul style="list-style-type: none"> •uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii, •czyta tekst biblijny ze zrozumieniem i stawia pytania do przeczytanego tekstu, •podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego, •wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego, •wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii, •opowiada historię przekazania Mojżeszowi tablic Dekalogu, •wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój...”. 	<ul style="list-style-type: none"> •przedstawia, na czym polegała przemiana życia wybranych postaci biblijnych (św. Piotr, św. Maria Magdalena, św. Tomasz, uczniowie z Emaus), •analizuje tekst przypowieści o miłosiernym ojcu według metody pięciu palców. 	<ul style="list-style-type: none"> •prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym.

	<ul style="list-style-type: none"> wymienia z pamięci przykazania Boże (C.1.1). 	<p>Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19),</p> <ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, że postać Jezusa Chrystusa najczęściej inspiruje twórców literatury. 			
<p>III. Historia zbawienia: apostołowie i ich następcy</p>	<ul style="list-style-type: none"> podaje znaczenie słowa „apostół”, podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów, przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania (A.11.4) – św. Piotr, wymienia stopnie hierarchii w Kościele, podaje imiona i nazwiska biskupów swojej diecezji oraz kapłanów z parafii, wyjaśnia znaczenie imienia Piotr. definiuje pojęcie „dogmat” (E.2.8), wymienia poszczególne prawdy wiary zawarte w <i>Credo</i>, wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą (E.2.3), wymienia podstawowe prawdy o Kościele, wymienia przymioty 	<ul style="list-style-type: none"> na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Namiestnik Chrystusa (E.2.8), podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2), omawia przykłady działalności misyjnej (F.1.3), uzasadnia potrzebę wspierania misji, wyjaśnia poszczególne artykuły <i>Credo</i> (A.4.1), charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), zestawia teksty biblijne z 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia dostępne mu sposoby apostołowania, wyjaśnia, że w Kościół współczesny kontynuuje posłanie apostołów na cały świat, opowiada o powierzeniu Piotrowi władzy w Kościele, omawia powołanie i nawrócenie Szawła, podaje prawdę, że Kościół jest wspólnotą zbawienia o hierarchicznej strukturze władzy, określa zadania wierzących we wspólnocie Kościoła, podaje przykłady intencji w potrzebach osób należących do Kościoła, wymienia zadania, jakie Bóg powierzył hierarchom Kościoła, wskazuje, że celem 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła, wyjaśnia znaczenie symboli związanych z władzą w Kościele. charakteryzuje działalność apostołską św. Pawła, wskazuje sposoby naśladowania apostoła, uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół, wyjaśnia, czego dotyczy nieomylność papieża i kolegium biskupów, charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła, charakteryzuje działalność wybranych grup. 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, że władza w Kościele oznacza służbę wspólnocie wierzących, wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie, graficznie lub opisowo charakteryzuje wskazane teksty z KKK, uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym.

	<p>Kościół katolickiego (E.2.4): jeden, święty, powszechny i apostołski,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia nazwę „hierarchiczna struktura Kościoła”, • wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy, • wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, grupy koleżeńskiej (E.1.2), • planuje pozytywne aktywności życiowe, np. harcerstwo, działalność społeczna (C.8.3), • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12). 	<p>podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.13.17),</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4), • interpretuje tekst biblijny: Ef 2,19-22, • wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, synod biskupów, metropolia, diecezja, biskup, parafia, proboszcz (E.2.8), Watykan (E.3.8), • opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7), • wyjaśnia zadania świeckich w realizowaniu misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej, • opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele (F.2.1). 	<p>posługi kapłana i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii. 		
<p>IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: bierzmowanie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), • omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), • rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentu bierzmowania oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), • opisuje i wyjaśnia obrzędy 	<ul style="list-style-type: none"> • w oparciu o odpowiednie teksty biblijne (J 14,26; J 16,13-15; Dz 1,8) omawia rolę Ducha Świętego w swoim życiu, • podaje właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu (B.5.6), • przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje sfery życia, w których należy podjąć pracę nad sobą, by dobrze się przygotować do sakramentu bierzmowania, • podaje, kto i w jaki sposób udziela sakramentu bierzmowania, • wyjaśnia nazwę „bierzmowanie”, • wymienia warunki 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do bierzmowania, • wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem dokonuje się niewidzialna rzeczywistość, • wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania, • wyjaśnia słowa Jezusa z Ewangelii Mk 3,28-29. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zależność owocu od przyjęcia darów Ducha Świętego, • interpretuje tekst Dz 8,14-24, • wyjaśnia, dlaczego Eucharystia oraz sakrament pokuty i pojednania stanowią czytelny znak miłości Jezusa do człowieka.

	<p>bierzmowania (B.5.2).</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia dary Ducha Świętego (A.14.2; B.5.5), • omawia owoce działania Ducha Świętego (A.14.3), • wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), • wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba. • podaje prawdę, że przebaczenie i pojednanie prowadzi do doświadczenia miłości, • podaje prawdę o miłości Boga, który szuka człowieka. 	<p>nauczania Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2),</p> <ul style="list-style-type: none"> • omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie (A.14.2; B.5.5), • uzasadnia konieczność formacji chrześcijańskiej (B.5.7) przez współpracę z Duchem Świętym w rozwijaniu Jego darów, • opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła (A.14.1), • przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania (B.5.3), • wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), • wskazuje przyczyny zła (A.7.2) i przedstawia skutki grzechu (A.7.4), • przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentów (B.3.3) pokuty i pojednania oraz Eucharystii, • omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5; B.6.4). 	<p>otrzymania Ducha Świętego,</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady trudności dotyczących wiary, • wyjaśnia, że owocem dojrzałego chrześcijaństwa jest systematyczne przyjmowanie sakramentów i udział w niedzielnej Mszy Świętej, • wyjaśnia, jaki zachodzi związek między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią. 		
--	--	--	---	--	--

<p>V. Mój rozwój</p>	<ul style="list-style-type: none"> wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), podaje przykłady osób, które pracą na sobą zmieniły swoje życie, wymienia, jakie wymagania (wartości) chciałby postawić wobec samego siebie, definiuje pojęcia: pokora, pycha, podaje biblijne przykłady pokory i pychy, wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej, podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie, wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w szkole, parafii, grupie rówieśniczej (E.1.5), omawia, jak pracować nad rozwojem emocjonalnym (E.1.4), uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych, wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzialnością na wezwanie Boże (C.2.4), wymienia grupy ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy, omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4), omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek (C.3.4) oraz relacji z samym sobą i innymi ludźmi, odczytuje przesłanie wpływające z wezwań Modlitwy Pańskiej (D.3.1), omawia Modlitwę Pańską jako program życia chrześcijańskiego (D.3.2), definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie, charakteryzuje przemianę w okresie dojrzewania (C.5.8), podaje hierarchię wartości wynikających z wiary (C.2.2), uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim, omawia, jak pracować nad własnym rozwojem społecznym (E.1.4), 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, na czym polega samowychowanie, wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwala się z pychy, uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy, formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej, uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi do Chrystusa, a co od Niego oddala. określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11), podaje przykłady sytuacji, w których należy wypowiedzieć słowa krytyki, określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa, podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej, formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet, podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń, charakteryzuje potrzeby 	<ul style="list-style-type: none"> określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą, interpretuje teksty biblijne o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16), wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy, uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi, charakteryzuje zasady wypowiedania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat. charakteryzuje sposób wyrażania krytycznych uwag, uzasadnia, że pracą w wybranym przez siebie zawodzie może służyć innym, uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi. 	<ul style="list-style-type: none"> podaje owoce wytrwałości w stawianiu sobie wymagań (osiągnięcie celu), uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najlepiej rozwijają człowieka, uzasadnia potrzebę krytycznych wypowiedzi, opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi.
-----------------------------	--	---	---	---	---

	<p>wykluczonych społecznie,</p> <ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6). 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów, charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów, podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: samotnych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie (F.2.3). 	<p>człowieka, który przestał sobie radzić w życiu.</p>		
<p>VI. Kościół w świecie</p>	<ul style="list-style-type: none"> podaje, co pomaga stawać się prawdziwym chrześcijaninem, wyjaśnia i uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia, wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), definiuje pojęcia: katolik, prawosławny, protestant, omawia podstawowe zasady życia społecznego, wykazuje, że Bóg jest dawcą zarówno wiary, jak i rozumu, podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru. wymienia różne formy życia poświęconego Bogu, omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowanie osób duchownych i świeckich (F.1.3), 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), wymienia kręgi przynależności do Kościoła Chrystusowego i przyporządkowania do Ludu Bożego (F.3.5), wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10), wyjaśnia pojęcie: ekumenizm w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary (E.2.6), wymienia przyczyny podziału i podstawy jedności chrześcijan, wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła (E.5.10), omawia historię ruchu ekumenicznego i wskazuje jego perspektywę. definiuje pojęcia: 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina, wymienia najbardziej znanych przedstawicieli ruchu ekumenicznego, podaje datę tygodnia modlitw o jedność, wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę, wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka”. podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego, a wiara pochodzeniem człowieka (Darwin), 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje kręgi przynależności do Kościoła, charakteryzuje podobieństwa i różnice między poszczególnymi wyznaniami (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm), uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa, interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego, charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach, podaje czas ich powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania, wyjaśnia okoliczności 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia potrzebę identyfikacji z własnym wyznaniem, wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostołskiej. określa związek katolickiej nauki społecznej z Ewangelią, wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nauczaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice „Fides et ratio”, omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa (Benedyktyni, zakony: kanonickie, rycerskie, żebrackie, kleryckie – Jezuici), ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.7),

	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna, • wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne w świecie: chrześcijaństwo, judaizm, islam, buddyzm, hinduizm (F.3.3), • określa pojęcie terroryzmu oraz organizacji i ataków terrorystycznych, • uzasadnia różnicę między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości (A.13.4), • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4), • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła: zbrodnie, wojny, przemoc itp. (C.1.5), • definiuje, co to jest sekta, • wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty, • wymienia wartości, którymi powinien kierować się chrześcijanin, • wyjaśnia, w jaki sposób młody człowiek powinien świadczyć o Chrystusie. 	<p>„katolicka nauka społeczna” oraz „grzech społeczny”,</p> <ul style="list-style-type: none"> • omawia indywidualne i społeczne aspekty niesprawiedliwości w rozdziale dóbr (C.7.6), • omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna (E.3.9). • wskazuje na źródła wiedzy na temat istnienia Boga (A.2.4), • wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1) na podst. nauczania Soboru Watykańskiego I, • podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy (A.2.2), • omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego (E.3.5), • przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni, franciszkanie i dominikanie (E.3.3), • wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), • opowiada o roli założonych wspólnot przez: Benedykta, Franciszka z Asyżu, 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji, • opisuje charakter pracy misyjnej, • wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskimi a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), • wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2), • podaje przykłady powtarzanych często opinii na temat wydarzeń i ludzi związanych z Kościołem, • wymienia zasady moralne, jakie są łamane w przygotowaniu i przeprowadzaniu ataków terrorystycznych, • uzasadnia, że nawet dla słusznym dążeń nie wolno posługiwać się zbrodniczymi metodami, wymierzonymi w niewinnych ludzi, • określa szkodliwość działania sekt, • podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty, • potrafi rozpoznać, że ktoś przystał do sekty, • wyjaśnia pojęcia: 	<p>tworzenia i cel rozpowszechniania krzywdzących opinii i stereotypów,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia wybrane postacie historyczne i określa ich wpływ na historię, • wyjaśnia, dlaczego każdy z systemów totalitarnych sprzeciwia się swobodnemu wyznawaniu wiary, • uzasadnia konieczność respektowania prawa do kontrolowania poczynań władzy państwowej i do nieskrępowanego wypowiedania krytyki pod jej adresem. 	<ul style="list-style-type: none"> • poszukuje obiektywnych źródeł wiedzy na temat nagłaśnianych zdarzeń.
--	---	--	--	---	--

		<p>Dominika, Ignacego Loyoli (E.4.2),</p> <ul style="list-style-type: none"> • w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność (F.1.2), • omawia ogólnie zjawisko religii (F.3.1), • wskazuje działania na rzecz tolerancji religijnej (E.5.10), • podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4), • rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), • uzasadnia konieczność poznania pełnych okoliczności zaistniałych faktów, by móc je prawidłowo ocenić, • wymienia sposoby przeciwdziałania złu (C.1.8), podając przykłady skuteczności walki metodami pokojowymi, • podaje objawy uzależnienia się od sekty, • uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.3.8), • definiuje pojęcie totalitaryzmu i podaje przykłady systemów totalitarnych, • uzasadnia, że zło jest konsekwencją 	<p>fanatyzm religijny, obojętność religijna,</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że zarówno fanatyzm, jak i obojętność religijna są sprzeczne z postawą autentycznej religijności. 		
--	--	---	---	--	--

		<p>odrzućenia Boga (C.1.2),</p> <ul style="list-style-type: none"> • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: hitlerowskiego i bolszewickiego (E.3.10), • wymienia prawa i wolności, których naruszenie może prowadzić do totalitarnego zniewolenia. 			
<p>VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „ekologia”, • wyjaśnia, że przyroda jest darem Boga, • wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych (E.4.1) – św. Franciszek z Asyżu, • prezentuje nauczanie Kościoła dotyczące ekologii (C.7.7), • wykazuje aktualność myśli św. Franciszka (E.4.2), • określa, czym jest modlitwa (D.1.1), • podaje przykłady modlitwy znanych ludzi (D.2.3), • wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy z Kalkuty, • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3), • wskazuje najważniejsze 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • przedstawia sposoby przetrwania trudności w modlitwie (D.4.2), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego i wiąże je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • wyjaśnia, dlaczego św. Jan XXIII został nazwany papieżem pokoju, a św. Paweł VI papieżem dialogu, • charakteryzuje apostolską papieża Jana Pawła II jako Pielgrzyma i patrona rodzin, • wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za środowisko, • charakteryzuje stosunek współczesnych ludzi do przyrody i porównuje go z nauką przekazaną przez św. Franciszka, • podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie, • uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić. • opisuje formy działalności matki Teresy i jej zgromadzenia, • podaje, że św. Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską, • wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”, • określa cel 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje związek między mądrym korzystaniem z darów przyrody, a zdrowiem i szczęściem człowieka, • charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych postaci (św. o. Pio, bł. Carlo Acutis, Marta Robin), • omawia najważniejsze wydarzenia z pontyfikatów Jana XXIII, Pawła VI i Jana Pawła II. 	<ul style="list-style-type: none"> • określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi, • wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobów świętych papieży.

	<p>fakty z życia świętych papieży XX w. (E.4.1), wymienia i opisuje uroczystości i maryjne (B.2.2) – Wniebowzięcia NMP,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielnej. 	<p>(A.13.12) i podaje datę ogłoszenia,</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4). 	<p>błogosławienia kwiatów i ziół,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego pielgrzymki zmierzają na Jasną Górę na uroczystość Wniebowzięcia. 		
VIII. Wydarzenia zbawcze	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i opisuje uroczystości (B.2.2) – Wszystkich Świętych, • pamięta najważniejsze wydarzenia z życia swojego patrona, • wyjaśnia, na czym polega naśladowania swojego patrona, • wymienia trzy rzeczywistości Kościoła (pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny), • wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie, • wymienia tradycje i symbole adwentowe, • podaje przykłady pieśni adwentowych, • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady wstawiennictwa świętych i wyjaśnia, na czym ono polega, • wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym (A.8.5), • wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec (A.8.3), • wyjaśnia nauczanie Kościoła o odpustach (A.8.4), • wyjaśnia, że Słowo Boże – Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia, • wyjaśnia, że narodzenie Jezusa rozpoczyna wypełnienie protoewangelii, • uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem, 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje naukę Kościoła na temat komunii ze świętymi, • wyjaśnia znaczenie słów św. Teresy od Dzieciątka Jezus: „Przejdę do mojego nieba, by czynić dobro na ziemi”. • wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych, • podaje prawdę, że biblijne określenie „Słowo” odnosi się do Syna Bożego, • ukazuje mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi, • wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez mędrców, • uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki, • wyjaśnia właściwe 	<ul style="list-style-type: none"> • określa trzy rzeczywistości Kościoła (pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny), • interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjsie Zbawiciela. • określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-14, • na podstawie tekstu biblijnego (Łk 15,11-33) określa, na czym polega istota nawrócenia, • interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (J 20,11-18), • wyjaśnia, że od dnia Pięćdziesiątnicy Duch Święty pobudza serca ludzi, aby z wiarą głosili Ewangelię tym, którzy jej nie słyszeli. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie Eucharystii dla budowania jedności Kościoła w wymiarze doczesnym i wiecznym, • interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu. • wyjaśnia, że wielu ochrzczonych osłabło w wierze i potrzebuje ponownej ewangelizacji.

	<p>(A.13.10),</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa, • przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia, • wskazuje, że konsekwencją nawrócenia są dobre czyny, • omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11): drugiego, trzeciego, i czwartego i wyjaśnia obowiązki wynikające z nich, • podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie, • podaje prawdę, że misją Kościoła jest zbawienie wszystkich ludzi, • wskazuje, że każdy chrześcijanin jest odpowiedzialny za głoszenie innym wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie”, • podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), • przytacza biblijne relacje o chrystofaniach (A.6.1) – spotkanie z Marią Magdaleną, • wyodrębnia i wyjaśnia słowa <i>Credo</i> odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa (A.4.1) i życia wiecznego ludzi, • przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3), • uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), • opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych (F.2.1), 	<p>znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna),</p> <ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie”, • wyjaśnia prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania. • uzasadnia, dlaczego do ewangelizacji warto wykorzystywać nowoczesne środki komunikacji. 		
--	---	--	---	--	--

		<ul style="list-style-type: none">• podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (F.2.4), charakteryzując wybrane inicjatywy ewangelizacyjne.			
--	--	--	--	--	--